

desanclat

~~desanclat~~ etc.,
anclades

desanclament m. ^{referta de} ~~desanclament~~
 desanclar; l'efecte; estat del
 desanclar v. tr. Arrancar de
 terra (un arbre, una planta). El vent
ha desanclat los arbres | pron.
 Perdre l'anclament. L'arbre del mar-
ge acabà caient: ja es va desanclant
tot. || Fig. per desaparèixer, extru-
 par (una habitud, una opinió,
 una creença, ?). No li pue desanclar
apert mal vici. Desanclar un
prejudici, una superstició. ~~Un~~
~~mal costum no es pot desanclar~~
Un costum tan antic no es pot
desanclar tan fàcilment.